

- 1) Artikel 1 första stycket i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade konungarikets Storbritannien och Nordirland tillträde och enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Grekland tillträde skall tolkas så, att begreppet privaträttens område omfattar en regresstalan som ett offentligt organ har väckt mot ett privat rättssubjekt för att återfå belopp som det har erlagt såsom socialt bistånd till denne persons tidigare maka och till hans barn, såvida grunderna för talan och de närmare bestämmelserna om hur talan i fråga skall väckas och föras regleras genom allmänna bestämmelser om underhållsskyldighet. Såvida regresstalan väcks med stöd av bestämmelser genom vilka lagstiftaren har givit det offentliga organet en särskild befogenhet kan talan inte anses vara hänförlig till privaträttens område.
- 2) Artikel 1 andra stycket punkt 3 i nämnda konvention skall tolkas så, att begreppet social trygghet inte omfattar en regresstalan som ett offentligt organ i enlighet med allmänna bestämmelser har väckt mot ett privat rättssubjekt för att återfå belopp som det har erlagt såsom socialt bistånd till denne persons tidigare maka och till hans barn.

(¹) EGT C 259, 9.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 14 november 2002

i mål C-316/00: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Irland (¹)

**(Fördragsbrott – Direktiv 80/778/EEG – Kvalitet på vatten
avsett att användas som dricksvatten – Felaktigt genomförande)**

(2002/C 323/17)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-316/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. B. Wainwright) mot Irland (ombud: D. J. O'Hagan,

biträdd av E. Fitzsimons, SC, och E. Galligan, BL), angående en talan om fastställelse av att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten (EGT L 229, s. 11; svensk specialutgåva, område 15, volym 3, s. 3) och EG-fördraget genom att

- inte säkerställa att de biologiska parametrarna 57 (totala koliformer) och 58 (fekala koliformer) som fastställs i bilaga I till det nämnda direktivet iakttas vad gäller vissa allmänna vattenanläggningar och vissa kooperativa vattenanläggningar (förutom de som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet), som anges i de officiella rapporterna om vatten avsett att användas som dricksvatten och i korrespondensen rörande Ballycroy (Irland), och
- inte i sin lagstiftning om genomförande av detta direktiv beakta att kraven i bilaga I till detta är av tvingande karaktär vad gäller kooperativa vattenanläggningar.

har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken och J. N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 14 november 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.6, 18 och 19 i rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten genom att

- inte säkerställa att de biologiska parametrarna 57 (totala koliformer) och 58 (fekala koliformer), som fastställs i bilaga I till det nämnda direktivet, respekteras vad gäller vissa allmänna vattenanläggningar och vissa kooperativa vattenanläggningar (förutom de som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag i genomsnitt eller försörjer mindre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet), som anges i de officiella rapporterna om vatten avsett att användas som dricksvatten och i korrespondensen rörande Ballycroy (Irland), och

- inte i sin lagstiftning om genomförande av detta direktiv beakta att kraven i bilaga I till detta är av

tvångande karaktär vad gäller kooperativa vattenanläggningar.

2) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 302, 21.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

av den 5 november 2002

i mål C-325/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fri rörlighet för varor – Åtgärder med motsvarande verkan – Kvalitets- och ursprungsmärkning)

(2002/C 323/18)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 november 2002

i mål C-333/00 (begäran om förhandsavgörande från Tarkastuslautakunta): Eila Päivikki Maaheimo (¹)

(Förordning nr 1408/71 – Familjeförmåner – Stöd till hemvård av barn – Villkor angående barnets bosättning)

(2002/C 323/19)

(Rättegångsspråk: finska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-325/00, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. C. Schieferer och C. Schmidt) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten M. Loschelder), angående en talan om att domstolen skall fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse) genom att tillåta att kvalitetsmärkningen "Markenqualität aus deutschen Landen" (märkesvara tillverkad i Tyskland) används för färdiga produkter av en viss kvalitet som producerats i Tyskland, har domstolen, sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet och M. Wathelet samt domarna C. Gulmann (referent), A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J. N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F. G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 5 november 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse) genom att tillåta att kvalitetsmärkningen "Markenqualität aus deutschen Landen" (märkesvara tillverkad i Tyskland) används för färdiga produkter av en viss kvalitet som producerats i Tyskland.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 316, 4.11.2000.

I mål C-333/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tarkastuslautakunta (Finland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet, där sökanden är Eila Päivikki Maaheimo, angående tolkningen av artiklarna 4.1 h, 10a, 73 och 75 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden vid andra avdelningen, R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna V. Skouris, F. Macken, N. Colneric (referent) och J. N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: F. G. Jacobs, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 7 november 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) En förmån såsom stödet för hemvård av barn enligt lagen 1128/96 om stöd för hemvård och privat vård av barn skall anses vara en familjeförmån i den mening som avses i artikel 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996.